

кривнато кракътъ му вѣнъ отъ дървото, защото идеше урва на долу, распра го единъ коршумъ въ слабинитѣ. Той не изохка. Очитѣ му избѣдени, останаха неподвижни. Пушката му остана въ еднага му ржка, а съ другата сполучи да вземе отъ отворената си чанта една отровна книжка*) и въ агонията си зяпна да я туря въ устата си и книжката остана полу-пъхната въ заключенитѣ му челюсти. Вѣйводата като видѣ, че си изгуби животътъ, нажалено каза на момчетата около него: „идете му отрѣжете главата да не са подиграватъ въ нея.“ Иларионъ заплака и не даде да се отрѣжи, а отиде съ В. Желчовъ при трупътъ му и взе на Георги пушката и малко патрони, а другитѣ ги взе Желчовъ заедно съ чантата. Като видѣ войската че, отиваха къмъ трупътъ, осили гърмежътъ: Иларионъ и Желчовъ. Дървото ихтеше отъ коршумитѣ. „Удрете момчета“, извика вѣйводата Иларионъ и Кондю усилиха стрѣлението отъ тая страна дѣто войската отетживаше, а бѣше налѣтела отгоръ пхтътъ и се мѣчаше да заобиколи момчетата съ знамето. Единъ коршумъ удари К. Ключокъ въ дѣсната ржка и той плачинкомъ извика: „бай Стоиле удариха ма“. Ржката му се махаше увиснала надоло. Вѣйводата заповѣда на Илариана и Кондя да я вързатъ за да се не маха. Въ това време дели Ради, отъ горнята страна на пхтътъ, се отирави да отиде къмъ вѣйводата и като излѣзе открито на пхтътъ и мѣреше да стрѣля къмъ войската, удари го единъ коршумъ и падна мъртавъ на самиятъ пхтъ. Въ сѣщото врѣме рани

*) Главата на Г. Тиховъ я донесоха въ градътъ съ тѣзи полу-пъхнатата книжка. Тѣзи отровителни книжки имаха форма и голѣмина на играчни карти и щѣха да се раздадѣхъ на всѣкого отъ четата, за да се отрови ако се види, или ще го хванатъ живъ или е раненъ и се мѣчи. Но въ внезапното сбиванье не се успѣ да се раздадѣтъ.